

**Kansalaisjärjestö-
akatemia**

Kansalaisjärjestöakatemia, 2. osa

Hallinnon ja kansalaisjärjestöjen treffitori

25.3.2021

Yhteenveto

Sisällysluettelo

Tapahtuman tavoitteet ja ohjelma	3
Hallinnon ja kansalaisjärjestöjen yhteisen tulevaisuuden keskeiset kysymykset ja tavoitteet.....	4
Dialogikeskusteluiden yhteenveto.....	5
Avoimen, jatkuvan ja tasavertaisen vuoropuhelun luominen.....	5
Konkreettisia ehdotuksia ja esimerkkejä	6
Osallisuus ja kuulemisen oikea-aikaisuus	6
Konkreettisia ehdotuksia ja esimerkkejä	7
Viestintä ja saavutettavuus.....	8
Konkreettisia ehdotuksia ja esimerkkejä	8
Moninaisuus ja verkostoituminen	9
Konkreettisia ehdotuksia ja esimerkkejä	9
Kansalaisjärjestöakatemiasta ja sen jatkokehittämisestä	10

Tapahtuman tavoitteet ja ohjelma

Valtiovarainministeriön avoimen hallinnon hanke järjesti yhteistyössä kansalaisjärjestöjen ja oikeusministeriön kanssa Kansalaisjärjestöakatemia 2. osan torstaina 25.3.2021 klo 9.00-11.00. Kansalaisjärjestöakatemia tavoitteena on vahvistaa virkamiesten kansalaisjärjestötoiminnan tuntemusta sekä lisätä yhteistä ymmärrystä, vuoropuhelua ja verkostoitumista hallinnon ja järjestötoimijoiden välillä.

[Kansalaisjärjestöakatemia 1. osa](#) järjestettiin Miina Sillanpään ja kansalaisvaikuttamisen päivänä 1.10.2020. Toiseen osaan kutsuttiin hallinnon ja kansalaisjärjestöjen edustajat pohtimaan yhdessä sitä, miten hallinto ja järjestöt voisivat toimia paremmin yhdessä. Mitä yhteistyöllä voidaan saavuttaa? Mitä yhteisiin tavoitteisiin pääseminen vaatii? Missä hallinto ja järjestöt kohtaavat ja missä eivät? Kansalaisjärjestöakatemia 25.3. keskustelut toimivat pohjana 1.10.2021 järjestettävälle seuraavalle kansalliselle tapahtumalle.

Tapahtuma järjestettiin verkossa Teamsillä. Tapahtuman juonsivat Elina Varjonen (STM) ja Johanna Nurmi (VM).

Ohjelma

- 9.00 Tervetuloa, päivän tavoitteet ja viestit Kansalaisjärjestöakatemialta 1.10.2020
- 9.30 Dialogikeskustelut: Mitkä ovat 10 tärkeintä kysymystä hallinnon ja järjestöjen yhteistyössä? Miten hallinto ja kansalaisjärjestöt voisivat toimia paremmin yhdessä?
- 10.30 Yhteinen keskustelu: katse tulevaan – yhdessä eteenpäin
- 11.00 Tilaisuus päättyy

Kansalaisjärjestöakatemia järjestäjät:

Näkövammaisten liitto

Punainen Risti
Röda Korset

VALTIOVARAINMINISTERIÖ
FINANSMINISTERIET

OIKEUSMINISTERIÖ
JUSTITIEMINISTERIET

Hallinnon ja kansalaisjärjestöjen yhteisen tulevaisuuden keskeiset kysymykset ja tavoitteet

Kansalaisjärjestöakatemia 2. osan dialogeissa keskusteltiin hallinnon ja järjestöjen yhteisen tulevaisuuden tärkeimmistä kysymyksistä. Keskusteluiden ja niiden muistiinpanojen pohjalta muotoiltiin seuraavat tavoitteet kansalaisyhteiskunnan ja hallinnon välisen yhteistyön kehittämiseksi. Nämä tavoitteet ovat myös seuraavan Kansalaisjärjestöakatemia suunnittelun pohjana. Tavoitteiden taustalla olevat dialogikeskustelut on raportoitu tarkemmin tämän raportin seuraavissa luvuissa.

1. Luodaan hallinnon ja kansalaisjärjestöjen välille avointa ja jatkuvaa vuoropuhelua, joka perustuu aitoon ja tasavertaiseen kumppanuuteen. Hallinnon ja kansalaisjärjestöjen vuoropuhelu ja dialogi pitää saada rakenteisiin jatkuvaksi ja pysyväksi toimintatavaksi.
2. Vahvistetaan hallinnon ja kansalaisjärjestöjen kykyä tunnistaa ja ymmärtää yhteisiä intressejä, tavoitteita ja arvoja. Yhteinen vuoropuhelu vahvistaa demokratiaa ja yhteisten arvojen puolesta toimimista.
3. Kehitetään ja parannetaan tapoja kerätä ja jakaa konkreettisia esimerkkejä ja hyviä käytäntöjä hallinnon ja järjestöjen onnistuneesta yhteistyöstä. On tärkeää käydä läpi tunnistettuja ongelmatilanteita, miettiä mitä voisi tehdä paremmin ja korostaa sitä, mikä on toiminut hyvin ja mitä konkreettista hyvää toiminta on tuonut.
4. Vahvistetaan virkamiesten ja järjestötoimijoiden osaamista ja ymmärrystä toistensa toiminnasta. Parannetaan hallinnon kykyä tunnistaa ja tunnustaa järjestöjen asiantuntijuus ja hyödyntää sitä.
5. Etsitään monipuolisesti keinoja eri ryhmien tavoittamiseen, jotta erityisen haavoittuvassa asemassa olevat ihmiset, yhteiskunnan hiljaiset äänet ja eri ryhmät saadaan paremmin kuulluiksi. Kuulemiselle ja keskustelulle on varattava riittävästi aikaa, jotta kaikki tarvittavat osapuolet tulisivat kuulluiksi ja myös pienillä järjestöillä olisi mahdollisuus vaikuttaa.
6. Vahvistetaan hallinnon ja kansalaisjärjestöjen välistä luottamusta. Luodaan ilmapiiriä ja kulttuuria, joka lisää kuulemisessa, avoimessa keskustelussa ja palautteen keräämisessä tarvittavaa uskallusta, rohkeutta ja kykyä sietää keskeneräisyyttä.

Dialogikeskusteluiden yhteenveto

Kansalaisjärjestöakatemia 2. osassa kokoontui 9 hallinnon ja järjestöjen yhteistä dialogiryhmää. Keskusteluiden yhteenveto on koottu kirjureiden muistiinpanoista ja tilaisuuden yhteisestä loppukeskustelusta.

Avoimen, jatkuvan ja tasavertaisen vuoropuhelun luominen

Hallinnon ja kansalaisjärjestöjen yhteistyön kannalta tärkeää olisi avoin ja jatkuva vuoropuhelu, joka perustuu aitoon ja tasavertaiseen kumppanuuteen. Pitäisi luoda turvallisia keskusteluympäristöjä, joissa tällaisia keskusteluja voidaan käydä. Vuoropuhelu ja dialogi pitää saada rakenteisiin jatkuvaksi ja pysyväksi toimintatavaksi. Jatkuva vuoropuhelu johtaa kauaskantoisempaan toimintaan ja tuloksiin, kun pystytään huomioimaan myös aikaisemmat hankkeet ja saadaan kattava kokonaiskuva vaikutuksista pidemmällä aikavälillä.

Vuoropuhelun vahvistamiseksi on tärkeää lisätä yhteistä ymmärrystä hallinnon ja kansalaisjärjestöjen toiminnasta. Tämä on edellytys uusien ja hyödyllisten yhteistyömuotojen luomiselle. Tutustumisen kautta opitaan tuntemaan toinen toisiamme ja päästään ennakkoluuloista. Luottamus vahvistuu eikä pelätä virheitä.

Hallinnon ja järjestöjen pitäisi tunnistaa yhteisiä intressejä aiempaa paremmin. Vuoropuhelu ja yhteistyö vahvistavat yhteisten arvojen puolesta toimimista ja demokratiaa. Keskeinen kysymys on se, miten hallinnossa ja järjestöissä huomattaisiin paremmin, että molemmilla on usein yhteiset tavoitteet ja yhteisiä arvoja, joita puolustaa yhteiskunnassa. Lisäksi olisi tärkeää ymmärtää ja tehdä näkyväksi sitä, että yhteistyö on myös kustannustehokasta ja säästää resursseja.

Vastuuta tulee jakaa resurssien mukaan. Vuoropuhelun ja dialogin edistämisen vastuunkantajina voisivat olla tahot, joilla on käytössään eniten resursseja. Osallistumisen tulee olla helppoa myös vähemmillä resursseilla toimiville.

Tarvitaan konkreettisia esimerkkejä siitä, missä hallinnon ja järjestöjen yhteistyö on toiminut hyvin ja mitä konkreettista hyvää se on tuonut. Yhteistyön parantamiseksi on tärkeää käydä läpi tunnistettuja ongelmatilanteita ja miettiä, mitä voisi tehdä toisin. Näin vakuutetaan toimijat lähtemään mukaan ja sitoutumaan ja voidaan muuttaa organisaatioiden kulttuuria yhteistyölle myönteisemmäksi.

Järjestöjen ja hallinnon pitää vahvistaa myös niiden sisäistä kommunikaatiota, tiedonvaihtoa, dialogia ja avointa yhteistyötä. Tästä olisi apua myös hallinnon ja järjestöjen välisessä vuoropuhelussa, ja sen avulla voitaisiin vähentää päällekkäisyyttä ja terävöittää tekemistä.

Hallinnon tulisi tunnistaa ja tunnustaa järjestöjen asiantuntijuus nykyistä paremmin ja luottaa kansalaisyhteiskunnan toimijoihin kumppaneina. Hallinnossa tulee olla luottoa siihen, että kansalaisjärjestöillä on tärkeää sanottavaa ja tietotaitoa, jota kannattaa hyödyntää.

Yhteistyö kaipaa molemminpuolista luottamusta. Vuoropuhelu ja dialogi vahvistavat sitä.

Konkreettisia ehdotuksia ja esimerkkejä

Pysyviä kumppanuuksia verkostoihin. Hallinnosta nimetty, pysyvä virkahenkilö mukaan. Esimerkiksi vapaaehtoistoiminnan koordinaatioon kuntapuolelle. Hyvään kumppanuuteen voisi laatia laatukriteerit tsekkauslistaksi.

Jäsenjärjestöjen ja heikommassa asemassa olevien mukaan ottaminen suurten järjestöjen vaikuttamismahdollisuuksiin.

Tilaisuuksia, joissa keskustelua jatketaan ja ymmärrystä päivitetään tulisi järjestää useammin jatkuvan vuoropuhelun edistämiseksi. Esimerkkinä Helsingin kaupungin avoimet kaavoitusratkaisujen esittelytilaisuudet. Tilaisuuksiin voi osallistua ja niissä voi esittää mielipiteitä matalalla kynnyksellä. Mukaan tulisi myös ottaa järjestöjen lisäksi epämuodolliset toimijat.

Kolmas sektori otettava aktiivisemmin mukaan tutkimus- ja kehittämistoimintaan, tällä lisättäisiin asiantuntijuutta ruohonjuuritasolta.

Luodaan arkisia keskusteluyhteyksiä, ja mataloitetaan kynnystä kysymyksille ja tiedonvaihdolle.

Osoitetaan virkahenkilöille positiivisia asiakaskokemuksia järjestöjen tuottamista palveluista.

Otetaan järjestöjen edustajia hallinnon työryhmiin.

Hyödynnetään Kansalaisjärjestöakatemian esimerkkiä myös alueellisesti ja paikallisesti.

Suomen Akatemian yhteydessä toimivan strategisen tutkimuksen neuvoston (STN) rahoittama hanke ”Yhteistoiminnallisia ratkaisuja sirpaloituvien yhteiskuntien ongelmiin – käänne yhteishallintaan ympäristöpäättöksenteossa” (CORE) tutkii aihetta. Hankkeen kotisivut ja blogi: <http://www.collaboration.fi/blogit/page/7/>

Kumppanuuspöydän rakennusopas, Kuntaliitto: <https://www.kuntaliitto.fi/julkaisut/2018/1963-kumppanuuspoydan-rakennusopas>

Oulun kaupungin ja järjestöjen yhteiset elinkaariverkostot esimerkkinä hallinnon ja järjestöjen keskinäisestä yhteistyöstä.

Osallisuus ja kuulemisen oikea-aikaisuus

On olemassa osallisuusrakenteita ja -käytäntöjä. Näitä konkreettisia toimintamalleja tulisi jalkauttaa kaikkialle. Osallistumisen dialogisuuteen ja monimuotoisiin vaikuttamismahdollisuuksiin tulee panostaa.

Kuulemisen, keskustelun ja osallistumisen pitää olla riittävän aikaista, jotta järjestöillä ja kansalaisilla on oikeasti mahdollisuus vaikuttaa. Olisi tärkeää ratkaista se, miten edistää alkuvaiheen yhteistyötä hallinnon ja järjestöjen välillä, jotta kaikki tarvittavat osapuolet tulisivat kuulluksi. Miten hallinto voi hyödyntää kansalaisyhteiskunnan osaamista jo alusta alkaen?

Kuulemisen aikaikkunan tulisi olla riittävän pitkä ja tasa-arvoisesti eri osapuolia kohteleva, vaikka valmistelu-aikaa on usein liian vähän.

Aito kuuleminen ja kuunteleminen ovat tärkeitä. Kaikilla pitää olla yhdenvertainen mahdollisuus osallistua keskusteluun. Eri ryhmiä pitää kohdella yhdenvertaisesti heidän asiantuntemustaan arvostaen.

Tärkeä kysymys on se, miten pienemmät järjestöt, haavoittuvassa asemassa olevat ihmiset, yhteiskunnan hiljaiset äänet ja eri ryhmät saadaan paremmin kuulluiksi. Miten vahvistetaan osallisuutta niiden kanssa, jotka eivät ole mukana järjestötoiminnassa? Järjestöaktiivit voivat toimia yhdyshenkilöinä, linkkinä hallinnon ja niiden välillä, jotka eivät itse ole aktiivisesti mukana.

On tärkeää muistaa, että sama osallistumisen tapa ei sovi kaikille, vaan pitää olla erilaisia osallistumismahdollisuuksia ja -välineitä. Pitää huomioida kuultavan kyky ja preferenssit. Monikanavaisen kohtaamisen tukeminen on tärkeää. Digitalisaatio on mahdollistanut paljon uusia kommunikaation menetelmiä ja vähentänyt alueellisia eroja. Digitalisaation myötä tulee ottaa huomioon myös ryhmät, joilla ei ole resursseja tai taitoja osallistua digitaalisessa ympäristössä käytävään keskusteluun. Pitää varmistaa, että digitaalinen murros ei syrjäytä.

Pelkkä lausuntokierros ei riitä, pitää olla myös muuta osallistamista.

Kuulemisessa, avoimessa keskustelussa ja palautteen keräämisessä tarvitaan lisää uskallusta ja rohkeutta keskeneräisyyden sietämiseen. Moni virkahenkilö ei uskalla viedä raakilettä avoimeen työskentelyyn. Varotaan liikaa sitä, ettei kaikki ole vielä valmista.

On tärkeää, että vähemmistöjen edustajia ja vammaisia henkilöitä kuullaan myös muissakin kuin vain vähemmistö- ja vammaiskysymyksissä. Tulisi tarkastella laajemmasta näkökulmasta sitä, mitkä kysymykset koskettavat mitään ryhmää.

Keskeinen haaste ratkaistavaksi on edustuksellisen demokratian ja kansalaisosallisuuden yhdistämisen vaikeus. Edustuksellisen demokratian perinteiset väylät ovat dominoivassa asemassa, ja kansalaisvaikuttamisen edessä on paljon esteitä, joita pitäisi purkaa. Näiden parempi yhdistäminen on tarpeen erityisesti kuntasektorilla.

Konkreettisia ehdotuksia ja esimerkkejä

Kuulemisessa olisi hyvä, jos kaikki osallistujat voisivat kuulla toistensa näkökulmat. Tämä lisäisi yhteistä ymmärrystä monisäikeisistä asioista. Esimerkiksi Teams ja webinaarit voivat tuoda uuden mahdollisuuden keskustelulle ja kuulemiselle, sillä osallistujat "joutuvat kuulemaan" toistensa mielipiteet.

Osallistamisen keinoina nostettiin esiin mm. vammais- ja vanhuusneuvostot, nuorisovaltuustot, valtuutettujen ja nuorisovaltuutettujen yhteiset tapaamiset, nuorisaloitteet ja nuorten puheoikeus kunnanvaltuuston kokouksissa ja osallistava budjetointi.

TE-toimiston sivu kotoutumisentukena.fi, jossa järjestöt voivat ilmoittaa omaa kotoutumista edistävää toimintaa. Vastaavanlaiset ilmoitussivustot eri aloilla voisivat madaltaa kynnyksiä toimintaan ja ohjata järjestötoimintaan.

Kun korona-aikana ei ole voinut järjestää isoja tapaamisia, niin sen sijaan on annettu järjestöille ohjeita siitä, miten tehdä työpaja, jotta saadaan tarvittavia tietoja ja tuloksia.

Nostettiin esiin Celiän kuulemiskäytäntöön liittyvä muutos, jossa hyödynnettiin Suomessa olevia yrityksiä, jotka osaavat tukea ja fasilitoida hyvin sitä, miten eri äänet saadaan kuuluviin. Kaikkea ei tarvitse tehdä itse. Celiassa on yritetty viedä eteenpäin ”kuulemisesta arjen tekemiseen” -ajattelua. On pohdittu sitä, miten jatkuva dialogi olisi läsnä ja käyttäjät mukana koko ajan, ja esim. digituki, palvelumuotoilu hyvinä työkaluina. Ajatuksena on se, että arjen ymmärrys toinen toistemme toiminnasta se auttaa tekemisessä.

Espoon asukas yhteistyön malli: <https://solmu.eu/asukkaidenespoo/>

Helsingin kaupungin etsivä lähityö heikommassa asemassa olevien viestin kuljettajana: <https://www.hel.fi/helsinki/fi/sosiaali-ja-terveyspalvelut/sosiaalinen-tuki-ja-toimeentulo/yhdyskuntatyo-lahityo/etsiva-lahityo/>

Viestintä ja saavutettavuus

Hallinnon ja järjestöjen pitää olla toisilleen helposti lähestyttäviä. Pitää tarjota selkeää tietoa siitä, mitä polkua lähteä kulkemaan ja keneen olla yhteydessä, kun on asiaa. Rakenteiden tulee olla selkeät, ja tarjolla on oltava tietoa eri toimijoista.

Hallinnon ja järjestöjen yhteistyössä on tärkeää saavutettavuus, esteettömyys ja yhdenvertaisten osallistumisen mahdollisuuksien edistäminen. Saavutettavuusdirektiivi on otettava huomioon nykyistä paremmin. Se on monin paikoin jätetty huomioimatta. Saavutettavuus liittyy jokaisen virkamiehen toimintaan. Ymmärrettävä virkakieli on usein unohdettu ministeriöissä. Asioiden esittämistä pitäisi selkeyttää ja käyttää selkokieltä.

Saavutettavaan, avoimeen ja oikea-aikaiseen viestintään tulee panostaa. Viestintä molempiin suuntiin on tärkeää, myös kansalaisjärjestöistä hallintoon päin. Viestinnän tehostamisella voitaisiin parantaa osallistumista ja sen tuloksia. Hallinnosta voitaisiin kertoa ajoissa ulospäin mitä on valmisteilla.

Kaksikielinen viestintä on olennaista saavutettavuuden takaamiseksi. Ruotsinkielisten versioiden saamisessa voi kestää liian pitkään. Ruotsiksi tuotetaan liian vähän selkokielistä materiaalia.

Konkreettisia ehdotuksia ja esimerkkejä

”Yhden luukun” periaatteen vahvistaminen. Hallinto yhtenä luukkuna, jonka takana viranomaiset operoivat yhdessä.

Kaikki ratkaisut (Kela, TE-toimisto...) tulee viestiä kaikille ymmärrettävällä kielellä, ja selkokieliyteen tulee panostaa.

Hallinto voisi hyödyntää Kotuksen ja Selkokeskuksen käyttöä virkakielen tarkastuselementtinä.

Kuulemisista viestiminen ja ohjeet osallistumiselle tulee olla kaikille ymmärrettäviä. Lausunnot voisi tuottaa myös selkokielistä.

Viestinnän tulisi olla havainnollistavaa eikä sen tulisi jäädä liian yleiselle tasolle. Esimerkkien avulla voitaisiin tuoda konkretiaa. Palvelumuotoilua tulisi hyödyntää rohkeammin esimerkiksi visuaalisuuden lisäämisessä.

Moninaisuus ja verkostoituminen

Yhteistyötä ja verkostoitumista tulisi monipuolistaa. Liian usein ajaudutaan toimimaan jo ennestään tuttujen yhteistyökumppaneiden kanssa. Järjestökenttä on laaja, ja hallinnossa on vaikeuksia hahmottaa sitä. On tärkeää saada kansalaisten ääni kuuluviin, mutta ei tiedetä ketä pitäisi kuulla ja kuka edustaa ketä. Järjestöillä on paljon toiveita ja odotuksia hallinnon suuntaan, mutta hallinnon resurssit ja aikataulupaineet ovat usein esteenä näiden huomioon ottamisessa.

Järjestötoimijoiden tuntemusta toisistaan olisi hyvä hyödyntää. Pitäisi törmäyttää enemmän eri toimijoita eikä kategorisoida liikaa järjestöjä vain tietyn asian asiantuntijaksi. Järjestötkään eivät ole yhdenvertaisessa asemassa – verkostotyöskentely lisää mahdollisuuksia vaikuttaa.

Konkreettisia ehdotuksia ja esimerkkejä

Hyvä tapa verkostoitua on, että on yhdessä paikassa paljon toimijoita. Voisiko Kansalaisjärjestöakatemia järjestää (messu)tilaisuuden, jossa järjestöjä esiteltäisiin monipuolisesti? Toivottavasti tähän tapaan suunniteltu Kansalaisjärjestöakatemia treffitori voidaan järjestää ensi keväänä ainakin osin kasvokkain.

Yksi keino tuoda uusia järjestöjä tutuksi: tilaisuuksien osallistujalistaan liitettäisiin kuvaukset järjestöjen luonteesta. Listaa voisi sitten myös jakaa eli hallinto saisi ajantasaista tietoa, millaisia järjestöjä on olemassa.

Kunnissa on järjestökoordinaattoreita, joiden kautta voi tavoittaa esimerkiksi pienempiä järjestöjä.

Keskusjärjestöt ja verkostot voivat auttaa viestien ja kyselyjen lähettämisessä ja uusien tahojen tavoittamisessa.

Kansalaisareena esimerkiksi ylläpitää verkostoa, joka kokoaa vapaaehtoisia ohjaavia koordinaattoreita, sitä kautta menee hyvin tietoa.

Ratkaisuja yhteistyön kehittämiseen:

- yhteiset suunnittelun alustat, jotka lisäävät yhteistä ymmärrystä ja yhteistä kehittämistä
- tarpeisiin vastaavat digitaaliset työkalut
- saavutettavuus
- osallisuuden kehittämiselle on varattava resursseja.
- avataan julkiset tilat kansalaisten tiloiksi
- kyky kuvitella

Kansalaisjärjestöakatemiasta ja sen jatkokehittämisestä

- Kaivataan lisää konkreettisia esimerkkejä hyvistä käytännöistä sekä ideointia ja aivomyrskyä oman työn kehittämiseen. Voisi kerätä hyviä ideoita, käytäntöjä, innovaatioita ja työkaluja sähköiselle alustalle ja myös päivittää niitä sekä merkata yhdyshenkilöitä.
- Toivotaan vastaavia tilaisuuksia useammin. Kansalaisjärjestöakatemiassa pitäisi saada vakiinnutettua yleisemminkin.
- Järjestöjen ja hallinnon dialogit toimivat erinomaisesti, niitä pitää ehdottomasti jatkaa. Dialogissa osallistujat pääsivät hyvin ääneen ja keskustelivat rakentavasti. Oli antoisaa kuulla toisten ajatuksia ja saada reflektiota omista pohdinnoista.
- Dialogien tuotosten purkuun voisi kehittää keskustelun rinnalle jonkin digitaalisen menetelmän, ei kuitenkaan liian vaikeaa tai monimutkaista.
- Verkkotapahtumat laajentavat osallistumismahdollisuuksia tilaisuuksiin ja säästävät aikaa.
- Lisää vuorovaikutusta tilaisuuksiin dialogien lisäksi.
- Pitäisikö myös neljännen sektorin toiminta ja kokemusasiantuntijuus huomioida paremmin? Esillä ollut ehdotus kansalaisjärjestöakatemiassa muuttamisesta myös neljättä sektoria tavoittavaksi kansalaisyhteiskunta-akatemiksi on mielestäni mainio!